ធម្មនុញ្ញ
នៃសមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍

ធម្មនុញ្ញនៃសមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍

≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈

បុព្វកថា

យើងជាប្រជាជន *នៃរដ្ឋសមាជិកនៃសមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ តំណាងដោយប្រមុខរដ្ឋ ឬរដ្ឋាភិបាល នៃប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូស្សាឡាម ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សាធារណរដ្ឋឥណ្ឌូនេស៊ី សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ ម៉ាឡេស៊ី សហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា សាធារណរដ្ឋហ្វីលីពីន សាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី ព្រះរាជាណាចក្រថៃឡង់ដ៍ និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម :*

ដោយកត់សំគាល់*ប្រកបដោយសេចក្តីពេញចិត្តចំពោះសមិទ្ធផលសំខាន់ៗ និងការពង្រីករបស់អាស៊ាន ចាប់តាំងពីការបង្កើតសមាគមនេះ នៅទីក្រុងបាងកក តាមរយៈការប្រកាសជាផ្លូវការនូវសេចក្តីថ្លែងការណ៍អាស៊ាន ។*

ដោយរំលឹកឡើងវិញ*នូវសេចក្តីសម្រេចចិត្តបង្កើតធម្មនុញ្ញអាស៊ាន ដែលកំណត់ក្នុងកម្មវិធីសកម្មភាពទីក្រុងវៀងច័ន្ទ សេចក្តីថ្លែងការណ៍ទីក្រុងគូឡាឡាំពួរស្តីពីការបង្កើតធម្មនុញ្ញអាស៊ាន និងសេចក្តីថ្លែងការណ៍ទីក្រុងសេប៊ូស្តីពីផែនការលំអិតនៃធម្មនុញ្ញអាស៊ាន ។*

ដោយយកចិត្តទុកដាក់*ចំពោះអត្ថិភាពនៃផលប្រយោជន៍ និងការពឹងពាក់គ្នាទៅវិញទៅមក ក្នុងចំណោមប្រជាជន និងរដ្ឋសមាជិកអាស៊ាន ទៅតាមភូមិសាស្ត្រ គោលដៅរួម និងជោគវាសនារួមគ្នា ។*

ដោយបានយល់ច្បាស់ និងរួបរួមគ្នា*ក្រោមចក្ខុវិស័យមួយ អត្តសញ្ញាណមួយ និងសហគមន៍មួយ ដែលរួមរស់ជាមួយគ្នាប្រកបដោយសុភមង្គល ។*

ដោយរួបរួមគ្នា*ក្នុងគោលបំណង និងឆន្ទៈរួម ដើម្បីរស់នៅក្នុងតំបន់មួយប្រកបដោយសន្តិភាព សន្តិសុខ និងស្ថិរភាពយូរអង្វែង កំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយនិរន្តរភាព វិបុលភាពរួម និងវឌ្ឍនភាពសង្គម និងដើម្បីលើកតម្កើងសារប្រយោជន៍ជាសារវ័ន្ត ឧត្តមគតិ និងបំណងប្រាថ្នារបស់យើង ។*

ដោយគោរពចំពោះសារសំខាន់ជាមូលដ្ឋាននៃមិត្តភាព សហប្រតិបត្តិការ និងគោលការណ៍អធិបតេយ្យភាព សមភាព បូរណភាពទឹកដី ការមិនជ្រៀតជ្រែកកិច្ចការផ្ទៃក្នុង គោលការណ៍កុងសង់ស៊ុស និង ការឯកភាពក្នុងពហុភាព ។

ដោយប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលការណ៍នៃលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ នីតិរដ្ឋ និងអភិបាលកិច្ចល្អ ការគោរព និង កិច្ចការពារសិទ្ធិមនុស្ស និងសេរីភាពជាមូលដ្ឋាន ។

ដោយមានការសម្រេចចិត្តធានានឹងធានាការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដើម្បីផលប្រយោជន៍សម្រាប់ ពេលបច្ចុប្បន្ន និងអនាគតរបស់មនុស្សជំនាន់ក្រោយ និងចាត់ទុកភាពសុខដុមរមនា ជីវភាពរស់នៅ និង សុខមាលភាពរបស់ប្រជាជនជាចម្បងក្នុងដំណើរការកសាងសហគមន៍អាស៊ាន ។

ដោយមានជំនឿជឿជាក់ទៅលើតម្រូវការចាំបាច់ ក្នុងការពង្រឹងចំណងសាមគ្គីភាពក្នុងតំបន់ ដើម្បីសម្រេច បាននូវសហគមន៍អាស៊ាន ដែលមានការរួបរួមផ្ទៃកនយោបាយ សមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ច និងការទទួល ខុសត្រូវសង្គម ដើម្បីឆ្លើយតបប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពចំពោះការប្រឈម និងកាលានុវត្តភាព ក្នុងពេល បច្ចុប្បន្ន និងទៅអនាគត ។

ដោយប្តេជ្ញាចិត្តពង្រឹងការកសាងសហគមន៍ តាមរយៈការលើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និង សមាហរណកម្មតំបន់ ជាពិសេស តាមរយៈការបង្កើតសហគមន៍អាស៊ាន ដែលរួមមានសហគមន៍សន្តិសុខ អាស៊ាន សហគមន៍សេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន និងសហគមន៍សង្គម-វប្បធម៌អាស៊ាន ដូចដែលបានចែងក្នុង សេចក្តីថ្លែងការណ៍ទីក្រុងបាលីនៃកិច្ចស្រុះស្រួលអាស៊ានទី ២ ។

អាស្រ័យហេតុនេះ តាមរយៈធម្មនុញ្ញនេះ សម្រេចបង្កើតក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ និងស្ថាប័នសម្រាប់អាស៊ាន ។

ហើយដើម្បីសម្រេចគោលដៅនេះ ប្រមុខរដ្ឋ ឬរដ្ឋាភិបាល នៃរដ្ឋសមាជិកអាស៊ាន បានជួបប្រជុំគ្នានៅ ប្រទេសសិង្ហបុរី នាឱកាសជាប្រវត្តិសាស្ត្រនៃខួបអនុស្សាវរីយ៍លើកទី ៤០ នៃការបង្កើតអាស៊ាន បាន ឯកភាពលើធម្មនុញ្ញនេះ ។

ជំពូកទី ១
គោលបំណង និងគោលការណ៍

មាត្រា ១
អំពីគោលបំណង

គោលបំណងរបស់អាស៊ានគឺ :

១. ថែរក្សា និងលើកកម្ពស់សន្តិភាព សន្តិសុខ និងស្ថិរភាព និងពង្រឹងថែមទៀតនូវតម្លៃឆ្ពោះទៅរកសន្តិភាពក្នុងតំបន់ ។

២. លើកកម្ពស់ភាពរឹងមាំនៃតំបន់ តាមរយៈការជំរុញឱ្យកាន់តែខ្លាំងថែមទៀតនូវសហប្រតិបត្តិការផ្នែកនយោបាយ-សន្តិសុខ សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម-វប្បធម៌ ។

៣. រក្សាតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ជាតំបន់គ្មានអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ និងគ្មានអាវុធប្រល័យលោកផ្សេងទៀត ។

៤. ធានាថា ប្រជាជន និងរដ្ឋសមាជិកអាស៊ានរស់នៅប្រកបដោយសន្តិភាពជាមួយពិភពលោកទាំងមូល ក្នុងបរិយាកាសយុត្តិធម៌ ប្រជាធិបតេយ្យ និងភាពសុខដុមរមនា ។

៥. បង្កើតទីផ្សាររួមមួយ និងមូលដ្ឋានផលិតកម្មរួម ដែលមានស្ថិរភាព វិបុលភាព មានការប្រកួតប្រជែងខ្ពស់ និងសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ច ជាមួយនឹងការសម្របសម្រួលដ៏មានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ពាណិជ្ជកម្ម និងការវិនិយោគ ដែលក្នុងនោះមានលំហូរដោយសេរីនូវទំនិញ សេវាកម្ម និងវិនិយោគ សម្រួលចលនាពាណិជ្ជករ អ្នកមានវិជ្ជាជីវៈ អ្នកមានទេពកោសល្យ និងពលករ និងលំហូរដោយម្ចាស់ការនៃទុន ។

៦. កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងបង្រួមគម្លាតនៃការអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងតំបន់អាស៊ាន តាមរយៈការជួយគ្នាទៅវិញទៅមក និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ។

៧. ពង្រឹងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ លើកកម្ពស់អភិបាលកិច្ចល្អ និងនីតិរដ្ឋ ការពារ និងលើកកម្ពស់សិទ្ធិមនុស្ស និងសេរីភាពជាមូលដ្ឋាន ដោយយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសិទ្ធិ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋសមាជិកអាស៊ាន ។

៨. ឆ្លើយតបយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព ទៅតាមគោលការណ៍នៃសន្តិសុខពេញលេញ ចំពោះការគំរាមគំហែងគ្រប់រូបភាព ឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន និងបញ្ហាប្រឈមឆ្លងដែននានា ។

៩. លើកស្ទួយការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដើម្បីធានាការការពារបរិស្ថានតំបន់ និរន្តរភាពនៃធនធានធម្មជាតិ និងការអភិរក្សមរតកវប្បធម៌ និងគុណភាពនៃជីវភាពរស់នៅខ្ពស់របស់ប្រជាជន ។

១០. អភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស តាមរយៈកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជិតស្និទ្ធ ក្នុងការអប់រំ និងការសិក្សាក្នុងមួយជីវិត និងលើផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីផ្តល់ជូនប្រជាជនអាស៊ាន និងការពង្រឹងសហគមន៍អាស៊ាន ។

១១. លើកកម្ពស់ភាពសុខដុមរមនា និងជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនអាស៊ាន ដោយការផ្តល់ឱ្យនូវលទ្ធភាពទទួលបានសមភាព ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍មនុស្ស សុខុមាលភាពសង្គម និងយុត្តិធម៌ ។

១២. ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ក្នុងការកសាងបរិស្ថានប្រកបដោយសុវត្ថិភាព សន្តិសុខ និងភាពគ្មានគ្រឿងញៀនសម្រាប់ប្រជាជនអាស៊ាន ។

១៣. ជំរុញការយកចិត្តទុកដាក់ដល់ប្រជាជនអាស៊ាន ក្នុងនោះ គ្រប់ផ្នែកទាំងអស់នៃសង្គមត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យចូលរួម និងទទួលយកផលប្រយោជន៍ពីដំណើរការសមាហរណកម្ម និងការកសាងសហគមន៍អាស៊ាន ។

១៤. ជំរុញអត្តសញ្ញាណអាស៊ាន តាមរយៈការជំរុញឱ្យចម្រើនឡើងនូវការយល់ដឹងអំពីវប្បធម៌ និងមរតកចម្រុះក្នុងតំបន់ និង

១៥. ថែរក្សាតួនាទីស្នូលដ៏សកម្មរបស់អាស៊ាន ជាកម្លាំងចលករដ៏សំខាន់ ក្នុងទំនាក់ទំនង និងសហប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួនជាមួយដៃគូក្រៅតំបន់ ក្នុងស្ថាបត្យកម្មតំបន់ប្រកបដោយភាពបើកចំហ តម្លាភាព និងការរួមបញ្ចូលគ្នា ។

មាត្រា ២
អំពីគោលការណ៍

១. ដោយយោងតាមគោលបំណង ដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ១ អាស៊ាន និងរដ្ឋសមាជិករបស់ខ្លួនអះអាងជាថ្មី និងប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ដូចមានចែងនៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងការណ៍ កិច្ចព្រមព្រៀង អនុសញ្ញា សន្ធិសញ្ញា កិច្ចស្រុះស្រួល និងលិខិតូបករណ៍ដទៃទៀតរបស់អាស៊ាន ។

២. អាស៊ាន និងរដ្ឋសមាជិកត្រូវអនុវត្តឱ្យស្របតាមគោលការណ៍ដូចខាងក្រោម :

ក. គោរពឯករាជ្យភាព អធិបតេយ្យភាព សមភាព បូរណភាពទឹកដី និងអត្តសញ្ញាណជាតិនៃរដ្ឋសមាជិកអាស៊ានទាំងអស់

ខ. ចូលរួមការប្តេជ្ញាចិត្ត និងការទទួលខុសត្រូវរួមគ្នា ក្នុងការលើកកម្ពស់សន្តិភាព សន្តិសុខ និងវិបុលភាពក្នុងតំបន់

គ. បដិសេធនូវអំពើឈ្លានពាន និងការគំរាមកំហែង ឬការប្រើប្រាស់កម្លាំង ឬសកម្មភាពទាំងឡាយណាក្នុងលក្ខណៈដែលមិនសមស្របតាមច្បាប់អន្តរជាតិ

ឃ. ប្រកាន់យកដំណោះស្រាយជម្លោះដោយសន្តិវិធី

ង. មិនជ្រៀតជ្រែកកិច្ចការផ្ទៃក្នុងនៃរដ្ឋសមាជិកអាស៊ាន

ច. គោរពសិទ្ធិរបស់រដ្ឋសមាជិកនីមួយៗ ក្នុងការដឹកនាំអត្ថិភាពជាតិរបស់ខ្លួន ដោយពុំមានការជ្រៀតជ្រែកពីខាងក្រៅ ការធ្វើវិទ្ធង្សនា និងការបង្ខិតបង្ខំ

ឆ. លើកកម្ពស់ការពិគ្រោះយោបល់លើបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរទាំងឡាយ ដែលមានឥទ្ធិពលប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍រួមរបស់អាស៊ាន

ជ. ប្រកាន់ខ្ជាប់នូវនីតិរដ្ឋ អភិបាលកិច្ចល្អ គោលការណ៍ប្រជាធិបតេយ្យ និងរដ្ឋាភិបាលអាស្រ័យដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញ

ឈ. គោរពសេរីភាពជាមូលដ្ឋាន លើកស្ទួយ និងការពារសិទ្ធិមនុស្ស និងលើកកម្ពស់យុត្តិធម៌សង្គម

ញ. លើកតម្កើងធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ និងច្បាប់អន្តរជាតិ រួមទាំងច្បាប់មនុស្សធម៌អន្តរជាតិនានា ដែលរដ្ឋសមាជិកអាស៊ានទាំងអស់បានយល់ព្រម

ដ. មិនចូលរួមក្នុងគោលនយោបាយ ឬសកម្មភាពណាមួយ ដែលរួមមានការដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់នូវទឹកដីរបស់ខ្លួនឱ្យរដ្ឋសមាជិកអាស៊ាន ឬរដ្ឋមិនមែនជាសមាជិកអាស៊ាន ឬឱ្យតួអង្គដទៃទៀតដែលពុំមែនជារដ្ឋ គំរាមគំហែងដល់អធិបតេយ្យភាព បូរណភាពទឹកដី ឬស្ថិរភាពសេដ្ឋកិច្ច និងនយោបាយរបស់រដ្ឋសមាជិកអាស៊ាន

ឋ. គោរពវប្បធម៌ផ្សេងៗគ្នា ភាសា និងសាសនារបស់ប្រជាជនអាស៊ាន ដោយសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើតម្លៃរួម ក្នុងស្មារតីភាពឯកភាពក្នុងពហុភាព

ឌ. ភាពជាស្នូលរបស់អាស៊ាន ក្នុងទំនាក់ទំនងនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងវប្បធម៌ក្រៅតំបន់ ដោយរក្សាការចូលរួមដ៏សកម្ម ការសម្លឹងមើលឆ្ពោះទៅខាងក្រៅ ភាពរួមបញ្ចូលគ្នា និងភាពមិនរើសអើង និង

ឍ. ប្រកាន់ខ្ជាប់នូវវិធានពាណិជ្ជកម្មពហុភាគី និងរបបផ្អែកលើមូលដ្ឋានច្បាប់របស់អាស៊ាន ដើម្បីអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និងកាត់បន្ថយជាវិជ្ជមានឆ្ពោះទៅលុបបំបាត់របាំងទាំងស្រុង សម្រាប់សមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ និងសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារ ។

ជំពូកទី ២
បុគ្គលភាពគតិយុត្ត

មាត្រា ៣
អំពីបុគ្គលភាពគតិយុត្តរបស់អាស៊ាន

អាស៊ានដែលជាអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលមួយត្រូវបានផ្តល់បុគ្គលិកលក្ខណៈជាបុគ្គលភាពគតិយុត្ត ។

ជំពូកទី ៣
សមាជិកភាព

មាត្រា ៤
អំពីរដ្ឋសមាជិក

រដ្ឋសមាជិកអាស៊ានមានប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សាធារណរដ្ឋឥណ្ឌូនេស៊ី សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ ម៉ាឡេស៊ី សហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា សាធារណរដ្ឋហ្វីលីពីន សាធារណរដ្ឋសឹង្ហបុរី ព្រះរាជាណាចក្រថៃឡង់ដ៍ និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ។

មាត្រា ៥
អំពីសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ច

១. ក្រោមធម្មនុញ្ញនេះ រដ្ឋសមាជិកអាស៊ានទាំងអស់មានសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចស្មើៗគ្នា ។

២. រដ្ឋសមាជិកត្រូវចាត់គ្រប់វិធានការចាំបាច់ រួមទាំង ការអនុម័តច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួនឱ្យមានលក្ខណៈស្រមស្រប ដើម្បីអនុវត្តដោយមានប្រសិទ្ធភាពនូវបទប្បញ្ញត្តិនៃធម្មនុញ្ញនេះ និងឱ្យបានសមស្របគ្រប់កាតព្វកិច្ចនៃសមាជិកភាព ។

៣. ក្នុងករណីមានការរំលោភធ្ងន់ធ្ងរ ឬមិនគោរពតាមធម្មនុញ្ញនេះនឹងត្រូវអនុវត្តទៅតាមមាត្រា ២០ ។

មាត្រា ៦
អំពីការទទួលយកសមាជិកថ្មី

១. នីតិវិធីនៃការដាក់ពាក្យ និងការទទួលចូលជាសមាជិកអាស៊ានត្រូវបញ្ញត្តិដោយក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ាន ។

២. ការទទួលយកសមាជិកថ្មីត្រូវផ្អែកទៅលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដូចខាងក្រោម ៖

ក. ទីតាំងភូមិសាស្ត្រដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ថា ស្ថិតក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍

ខ. មានការទទួលស្គាល់ពីបណ្ដារដ្ឋសមាជិកអាស៊ានទាំងអស់

គ. ឯកភាពគោរព និងប្រតិបត្តិតាមធម្មនុញ្ញអាស៊ាន និង

ឃ. មានលទ្ធភាព និងឆន្ទៈអនុវត្តនូវកាតព្វកិច្ចទាំងអស់នៃសមាជិកភាព ។

៣. ការទទួលយកជាសមាជិកថ្មីត្រូវសម្រេចដោយកុងសង់ស៊ីស នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន បន្ទាប់ពីបានទទួលអនុសាសន៍ពីក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ាន ។

៤. រដ្ឋស្នើសុំនឹងទទួលបានសមាជិកភាព បន្ទាប់ពីការចុះហត្ថលេខាលើលិខិតូបករណ៍នៃការយល់ព្រមចំពោះធម្មនុញ្ញអាស៊ាននេះ ។

ជំពូកទី ៤
អង្គការចាត់តាំង

មាត្រា ៧
អំពីកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន

១. កិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ានត្រូវចូលរួមដោយប្រមុខរដ្ឋ/រដ្ឋាភិបាលនៃរដ្ឋសមាជិក ។

២. កិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន ៖

ក. ជាអង្គភាពរៀបចំគោលនយោបាយកំពូលរបស់អាស៊ាន

ខ. ពិគ្រោះយោបល់ ផ្ដល់មាគ៌ានយោបាយ និងធ្វើការសម្រេចលើបញ្ហាជាគន្លឹះដែលទាក់ទងទៅនឹងសមិទ្ធផលនៃគោលដៅរបស់អាស៊ាន បញ្ហាសំខាន់ៗដែលជាផលប្រយោជន៍របស់រដ្ឋសមាជិក និងរាល់បញ្ហាទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធ តាមរយៈក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ាន ក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ាន និងអង្គភាពថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីជំនាញតាមផ្នែករបស់អាស៊ាន

គ. ណែនាំរដ្ឋមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធ ក្នុងក្រុមប្រឹក្សានីមួយៗ ឱ្យរៀបចំកិច្ចប្រជុំអាដហុកថ្នាក់អន្តរ-រដ្ឋមន្ត្រី និងដោះស្រាយបញ្ហាសំខាន់ៗដែលកើតមានឡើងក្នុងក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍ ។ វិធាននៃនីតិវិធីដំណើរការកិច្ចប្រជុំនេះត្រូវអនុម័ត ដោយក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ាន

ឃ. ដោះស្រាយស្ថានភាពបន្ទាន់ដែលប៉ះពាល់ដល់អាស៊ាន តាមរយៈការប្រើប្រាស់សកម្មភាពសមស្រប

ង. សម្រេចបញ្ហាផ្សេងៗ ដោយអនុវត្តតាមជំពូកទី ៧ និងទី ៨ នៃធម្មនុញ្ញនេះ

ច. អាចបង្កើត និងរំលាយចោលនូវអង្គភាពរដ្ឋមន្ត្រីជំនាញតាមផ្នែក និងស្ថាប័នអាស៊ានដទៃទៀត និង

ឆ.. តែងតាំងអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន ដែលមានតំណែង និងឋានៈស្មើរដ្ឋមន្ត្រី ដែលត្រូវបម្រើការងារដោយទំនុកចិត្ត និងទទួលបានការពេញចិត្តពីប្រមុខរដ្ឋ/រដ្ឋាភិបាល តាមការស្នើឡើងដោយកិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសអាស៊ាន ។

៣. កិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ានត្រូវ :

ក. រៀបចំឡើង ២ដង ក្នុងមួយឆ្នាំ ក្នុងរដ្ឋសមាជិក ដែលទទួលបន្ទុកជាប្រធានអាស៊ាន និង

ខ. ក្នុងករណីចាំបាច់ ត្រូវរៀបចំកិច្ចប្រជុំពិសេស ឬកិច្ចប្រជុំអាដហុកក្រោមអធិបតីភាពនៃរដ្ឋសមាជិក ដែលទទួលបន្ទុកជាប្រធានអាស៊ាន នៅទីកន្លែងនៃកិច្ចប្រជុំនេះដែលកំណត់តាមការឯកភាពពីរដ្ឋសមាជិកអាស៊ានទាំងអស់ ។

មាត្រា ៨
អំពីក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ាន

១. ក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ាន រួមមាន សមាសភាពរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសអាស៊ាន និងត្រូវជួបប្រជុំយ៉ាងតិច ២ដង ក្នុងមួយឆ្នាំ ។

២. ក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ានត្រូវ :

ក. រៀបចំកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន

ខ. សម្របសម្រួលការអនុវត្តន៍កិច្ចព្រមព្រៀង និងសេចក្តីសម្រេចរបស់កិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន

គ. សម្របសម្រួលជាមួយក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ាន ដើម្បីលើកកម្ពស់ភាពរលូននៃគោលនយោបាយ ប្រសិទ្ធភាព និងសហប្រតិបត្តិការ ក្នុងចំណោមគ្នានិងគ្នា

ឃ. សម្របសម្រួលរបាយការណ៍នានារបស់ក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ានដាក់ជូនកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន

ង. ពិនិត្យពិចារណាលើរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំរបស់អគ្គលេខាធិការ ស្តីពីការងារអាស៊ាន

ច. ពិនិត្យពិចារណាលើរបាយការណ៍របស់អគ្គលេខាធិការស្តីពីមុខងារ និងប្រតិបត្តិការនៃលេខាធិការដ្ឋានអាស៊ាន និងអង្គភាពពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត

ឆ. ឯកភាពចំពោះការតែងតាំង និងការបញ្ចប់អាណត្តិអគ្គលេខាធិការរង បន្ទាប់ពីបានទទួលអនុសាសន៍របស់អគ្គលេខាធិការ និង

ជ. អនុវត្តការងារផ្សេងៗទៀត ដែលកំណត់ឡើងក្នុងធម្មនុញ្ញនេះ ឬមុខនាទីដទៃទៀតដែលអាចកំណត់ឡើងដោយកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន

៣. ក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ានគាំទ្រដោយឧត្តមមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ៩
អំពីក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ាន

១. ក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ាន រួមមាន ក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍សន្តិសុខ-នយោបាយអាស៊ាន ក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍សេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន និងក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍សង្គម-វប្បធម៌អាស៊ាន ។

២. ក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ាននីមួយៗ មានអង្គភាពរដ្ឋមន្ត្រីជំនាញតាមផ្នែកនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

៣. រដ្ឋសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវតែងតាំងតំណាងជាតិរបស់ខ្លួន សម្រាប់ចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍នីមួយៗ ។

៤. ដើម្បីសម្រេចគោលដៅនីមួយៗ នៃសសរគ្រឹះទាំងបីរបស់សហគមន៍អាស៊ាន ក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ាននីមួយៗត្រូវ :

ក. ធានាអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចទាំងឡាយរបស់កិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន

ខ. សម្របសម្រួលការងារផ្នែកផ្សេងៗ ក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន និងលើបញ្ហាដែលកើតមានឡើងក្នុងក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍ដទៃទៀត និង

គ. ដាក់របាយការណ៍ និងអនុសាសន៍ផ្សេងៗ ជូនកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ានលើបញ្ហា ដែលស្ថិតនៅក្រោមវង្វង់សមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

៥. ក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ាននីមួយៗ ត្រូវប្រជុំយ៉ាងតិច ២ដងក្នុងមួយឆ្នាំ ។ កិច្ចប្រជុំនេះត្រូវដឹកនាំដោយរដ្ឋមន្ត្រីពីរដ្ឋសមាជិក ដែលទទួលបន្ទុកជាប្រធានអាស៊ាន ។

៦. ក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ាននីមួយៗ ត្រូវបានគាំទ្រដោយឧត្តមមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសហគមន៍នីមួយៗនោះ ។

មាត្រា ១០
អំពីអង្គភាពថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីជំនាញតាមផ្នែករបស់អាស៊ាន

១. អង្គភាពថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីជំនាញតាមផ្នែករបស់អាស៊ានត្រូវ :

ក. ដំណើរការមុខងារស្របតាមអាណត្តិរបស់ខ្លួន

ខ. អនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀង និងសេចក្តីសម្រេចនៃកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន ដែលស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន

គ. ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងផ្នែករបស់ខ្លួននីមួយៗ ដើម្បីទ្រទ្រង់សមាហរណកម្មអាស៊ាន និងការកសាងសហគមន៍ និង

ឃ. ដាក់របាយការណ៍ និងអនុសាសន៍ជូនក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ាននីមួយៗ ។

២. អង្គភាពថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីជំនាញតាមផ្នែកនីមួយៗរបស់អាស៊ានអាចមានឧត្តមមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន និងអង្គភាពក្រោមឱវាទ ដើម្បីបំពេញមុខងារដូចមានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ១ ។ ឧបសម្ព័ន្ធនេះអាចធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព ដោយអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន បន្ទាប់ពីមានអនុសាសន៍ពីគណៈកម្មាធិការតំណាងអចិន្ត្រៃយ៍ ដោយមិនចាំបាច់មានការធ្វើវិសោធនកម្មនៃធម្មនុញ្ញនេះ ។

មាត្រា ១១
អំពីអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន និងលេខាធិការដ្ឋានអាស៊ាន

១. អគ្គលេខាធិការអាស៊ានត្រូវបានតែងតាំងដោយកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន សម្រាប់អាណត្តិប្រាំឆ្នាំ ដែលអាណត្តិនេះមិនអាចបន្តទៀតបានទេ ហើយត្រូវជ្រើសរើសចេញពីក្នុងចំណោមជនជាតិនៃរដ្ឋសមាជិកអាស៊ាន ផ្អែកទៅលើការប្តូរវេនគ្នាតាមលំដាប់អក្ខរក្រមនៃឈ្មោះរដ្ឋសមាជិក ដោយពិចារណាល្អិតល្អន់ទៅលើសុច្ចរិតធម៌ សមត្ថភាព បទពិសោធន៍វិជ្ជាជីវៈ និងសមភាពយេនឌ័រ ។

២. អគ្គលេខាធិការអាស៊ានត្រូវ :

ក. អនុវត្តភារកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវនៃការិយាល័យជាន់ខ្ពស់នេះ ដោយយោងទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃធម្មនុញ្ញនេះ និងលិខិតតូបករណ៍ ពិធីសារ និងកិច្ចប្រតិបត្តិពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយរបស់អាស៊ាន

ខ. សម្រួល និងត្រួតពិនិត្យមើលការរីកចម្រើននៃការអនុវត្តន៍កិច្ចព្រមព្រៀង និង សេចក្តីសម្រេចរបស់អាស៊ាន និងដាក់របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំស្តីពីការងារអាស៊ាន ជូនកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន

គ. ចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន កិច្ចប្រជុំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ាន កិច្ចប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ាន កិច្ចប្រជុំរបស់អង្គភាពថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រី ជំនាញតាមផ្នែករបស់អាស៊ាន និងកិច្ចប្រជុំពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតរបស់អាស៊ាន

ឃ. បង្ហាញអំពីទស្សនៈរបស់អាស៊ាន និងចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំជាមួយភាគីក្រៅតំបន់ ដោយអនុលោមទៅតាមគោលមាគ៌ានយោបាយ ដែលបានឯកភាព និងអាណត្តិ ដែលបានប្រគល់ជូនអគ្គលេខាធិការ និង

ង. ស្នើសុំការអនុម័តពីក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ាន តែងតាំង និងបញ្ចប់ អាណត្តិរបស់អគ្គលេខាធិការរង ។

៣. អគ្គលេខាធិការក៏ត្រូវទទួលតួនាទីជាប្រធានរដ្ឋបាលរបស់អាស៊ាន ។

៤. អគ្គលេខាធិការមានអគ្គលេខាធិការរង ៤រូប ដែលមានតំណែង និងឋានៈស្មើអនុរដ្ឋមន្ត្រី ជាជំនួយការ ។ អគ្គលេខាធិការរងត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខអគ្គលេខាធិការ ក្នុងការអនុវត្តន៍មុខងាររបស់ខ្លួន ។

៥. អគ្គលេខាធិការរងទាំងបួនត្រូវមានសញ្ជាតិខុសពីអគ្គលេខាធិការ និងមកពីរដ្ឋសមាជិកបួនផ្សេងគ្នា ។

៦. អគ្គលេខាធិការរងទាំងបួនមានសមាសភាព ៖

ក. អគ្គលេខាធិការរង ២រូប មានអាណត្តិកំណត់ ៣ឆ្នាំ ដែលអាណត្តិនេះមិនអាចបន្ត បាន និងដែលបានជ្រើសរើសចេញពីជនជាតិនៃរដ្ឋសមាជិកអាស៊ាន ដោយផ្អែក ទៅលើការប្តូរវេនគ្នាតាមលំដាប់អក្ខរក្រម និងដោយពិចារណាល្អិតល្អន់ទៅលើ សុច្ចរិតធម៌ គុណសម្បត្តិ សមត្ថភាព បទពិសោធន៍ និងសមភាពយេនឌ័រ

ខ. អគ្គលេខាធិការរង ២រូបទៀត មានអាណត្តិ ៣ឆ្នាំដូចគ្នា ប៉ុន្តែអាណត្តិនេះអាច បន្តបានមួយអាណត្តិទៀត ។ អគ្គលេខាធិការរងទាំងពីររូបនេះត្រូវជ្រើសរើសជាចំហ ដោយផ្អែកទៅលើលក្ខណៈសម្បត្តិ ដែលសមនឹងទទួលបានតួនាទីនេះ ។

៧. លេខាធិការដ្ឋានអាស៊ានមានអគ្គលេខាធិការ និងបុគ្គលិកតាមចំនួនដែលអាចត្រូវការ ។

៨. អគ្គលេខាធិការ និងបុគ្គលិកត្រូវ ៖

ក. ប្រកាន់ឱ្យបានភាពខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតនូវសុច្ចរិតភាព ប្រសិទ្ធភាព និងសមត្ថភាព ក្នុងការបំពេញការងាររបស់ខ្លួន

ខ. មិនស្វែងរក ឬទទួលបញ្ជាពីរដ្ឋាភិបាលណាមួយ ឬភាគីខាងក្រៅអាស៊ាន និង

គ. ទប់ស្កាត់សកម្មភាពណាមួយដែលអាចឆ្លុះបញ្ចាំងលើគោលជំហររបស់ខ្លួនជាមន្ត្រីលេខាធិការដ្ឋានអាស៊ាន ដែលមានការទទួលខុសត្រូវចំពោះតែអាស៊ានប៉ុណ្ណោះ ។

៩. រដ្ឋសមាជិកអាស៊ាននីមួយៗ ត្រូវគោរពលក្ខណៈទទួលខុសត្រូវទាំងស្រុងរបស់អគ្គលេខាធិការ និងបុគ្គលិក និងមិនត្រូវប្រើប្រាស់ឥទ្ធិពលរបស់ខ្លួនទៅលើពួកគេដែលធ្វើឱ្យបាត់ការទទួលខុសត្រូវ ។

មាត្រា ១២

អំពីគណៈកម្មាធិការតំណាងអចិន្ត្រៃយ៍ប្រចាំអាស៊ាន

១. រដ្ឋសមាជិកអាស៊ាននីមួយៗត្រូវតែងតាំងតំណាងអចិន្ត្រៃយ៍របស់ខ្លួនមួយរូប ប្រចាំអាស៊ាន ដែលមានឋានៈជាឯកអគ្គរដ្ឋទូត/រាជទូត មានទីតាំងនៅទីក្រុងហ្សាការតា ។

២. តំណាងអចិន្ត្រៃយ៍ទាំងនេះរួមគ្នាបង្កើតបានជាគណៈកម្មាធិការតំណាងអចិន្ត្រៃយ៍មួយដែលត្រូវ :

ក. ទ្រទ្រង់ការងារក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ាន និងអង្គភាពថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីជំនាញអាស៊ានតាមវិស័យ

ខ. សម្របសម្រួលជាមួយលេខាធិការដ្ឋានជាតិអាស៊ាន និងអង្គភាពថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីជំនាញតាមវិស័យដទៃទៀតរបស់អាស៊ាន

គ. ធ្វើការងារយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន និងលេខាធិការដ្ឋានអាស៊ានលើគ្រប់វិស័យពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយដល់ការងាររបស់ខ្លួន

ឃ. សម្របសម្រួលសហប្រតិបត្តិការរបស់អាស៊ានជាមួយដៃគូក្រៅតំបន់

ង. បំពេញការងារដទៃទៀតដែលអាចកំណត់ឡើងដោយក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ាន ។

មាត្រា ១៣
អំពីលេខាធិការដ្ឋានជាតិអាស៊ាន

រដ្ឋសមាជិកអាស៊ាននីមួយៗ ត្រូវបង្កើតលេខាធិការដ្ឋានជាតិអាស៊ានមួយរបស់ខ្លួនដែលត្រូវ :

ក. ដើរតួនាទីជាចំណុចទំនាក់ទំនងគ្នាថ្នាក់ជាតិ

ខ. ជាកន្លែងតម្កល់ព័ត៌មានទាំងអស់នៃកិច្ចការរបស់អាស៊ានថ្នាក់ជាតិ

គ. សម្របសម្រួលការអនុវត្តន៍សេចក្តីសម្រេចរបស់អាស៊ានថ្នាក់ជាតិ

ឃ. សម្របសម្រួល និងជួយរៀបចំកិច្ចប្រជុំអាស៊ានថ្នាក់ជាតិ

ង. លើកស្ទួយអត្តសញ្ញាណ និងការយល់ដឹងអំពីអាស៊ានថ្នាក់ជាតិ

ច. រួមចំណែកកសាងសហគមន៍អាស៊ាន ។

មាត្រា ១៤
អំពីអង្គភាពសិទ្ធិមនុស្សអាស៊ាន

១. ដោយអនុលោមតាមគោលបំណង និងគោលការណ៍របស់ធម្មនុញ្ញអាស៊ានដែលទាក់ទងទៅនឹងការលើកស្ទួយ និងការការពារសិទ្ធិមនុស្ស និងសេរីភាពជាមូលដ្ឋាន អាស៊ានត្រូវបង្កើតអង្គភាពសិទ្ធិមនុស្សអាស៊ានមួយ ។

២. អង្គភាពសិទ្ធិមនុស្សអាស៊ាននេះត្រូវធ្វើការ ដោយអនុលោមទៅតាមឯកសារគោល ដែលនឹងកំណត់ដោយកិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសអាស៊ាន ។

មាត្រា ១៥
អំពីគ្រឹះស្ថានអាស៊ាន

១. គ្រឹះស្ថានអាស៊ានត្រូវគាំទ្រដល់អគ្គលេខាធិការអាស៊ាន និងសហការជាមួយអង្គភាពអាស៊ានពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីទ្រទ្រង់ការកសាងសហគមន៍អាស៊ាន តាមរយៈការជំរុញការយល់ដឹងឱ្យកាន់តែច្បាស់អំពីអត្តសញ្ញាណអាស៊ាន អន្តរទំនាក់ទំនងរវាងប្រជាជន និងប្រជាជន និងសហប្រតិបត្តិការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយផ្នែកធុរកិច្ច សង្គមស៊ីវិល គ្រឹះស្ថានសិក្សា និងផ្នែកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ។

២. គ្រឹះស្ថានអាស៊ានទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន ដែលជាអ្នកផ្តល់របាយការណ៍ជូនកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន តាមរយៈក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ាន ។

ជំពូកទី ៥
អង្គភាពពាក់ព័ន្ធអាស៊ាន

មាត្រា ១៦
អង្គភាពពាក់ព័ន្ធអាស៊ាន

១. អាស៊ានអាចបំពេញការងារជាមួយអង្គភាពនានា ដែលគាំទ្រធម្មនុញ្ញអាស៊ាននេះ ជាពិសេសចំពោះគោលបំណង និងគោលការណ៍របស់ធម្មនុញ្ញអាស៊ាន ។ អង្គភាពពាក់ព័ន្ធអាស៊ានមានរាយនាមក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ២ នៃធម្មនុញ្ញនេះ ។

២. វិធាននៃនីតិវិធី និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ សម្រាប់ការចូលរួមជាមួយអង្គភាពទាំងនេះត្រូវកំណត់ដោយគណៈកម្មាធិការតំណាងអចិន្ត្រៃយ៍ នៅពេលដែលបានទទួលអនុសាសន៍ពីអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន ។

៣. ឧបសម្ព័ន្ធទី ២ អាចត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព ដោយអគ្គលេខាធិការអាស៊ាននៅពេលមានអនុសាសន៍ពីគណៈកម្មាធិការតំណាងអចិន្ត្រៃយ៍ ដោយពុំចាំបាច់ធ្វើវិសោធនកម្មនៃធម្មនុញ្ញនេះ ។

ជំពូកទី ៦
បុព្វសិទ្ធិ និងអភ័យឯកសិទ្ធិ

មាត្រា ១៧
អំពីបុព្វសិទ្ធិ និងអភ័យឯកសិទ្ធិរបស់អាស៊ាន

១. អាស៊ានមានសិទ្ធិទទួលបានបុព្វសិទ្ធិ និងអភ័យឯកសិទ្ធិ នៅក្នុងទឹកដីនៃរដ្ឋសមាជិក តាមភាពចាំបាច់សម្រាប់ការបំពេញគោលបំណងរបស់ខ្លួន ។

២. បុព្វសិទ្ធិ និងអភ័យឯកសិទ្ធិនេះ ត្រូវកំណត់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងដោយឡែករវាងអាស៊ាន និងរដ្ឋសមាជិកជាម្ចាស់ផ្ទះ ។

មាត្រា ១៨
អំពីបុព្វសិទ្ធិ និងអភ័យឯកសិទ្ធិរបស់អគ្គលេខាធិការអាស៊ាន និងមន្ត្រីលេខាធិការដ្ឋានអាស៊ាន

១. អគ្គលេខាធិការអាស៊ាន និងបុគ្គលិកនៃលេខាធិការដ្ឋានអាស៊ានដែលចូលរួមក្នុងសកម្មភាពជាផ្លូវការរបស់អាស៊ាន ឬជាតំណាងអាស៊ាន ប្រចាំរដ្ឋសមាជិក ចាំបាច់ត្រូវបានទទួលបុព្វសិទ្ធិ និងអភ័យឯកសិទ្ធិ ដើម្បីបំពេញមុខនាទីរបស់ខ្លួនដោយឯករាជ្យ ។

២. បុព្វសិទ្ធិ និងអភ័យឯកសិទ្ធិ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ត្រូវកំណត់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងដោយឡែកមួយទៀតរបស់អាស៊ាន ។

មាត្រា ១៩
អំពីបុព្វសិទ្ធិ និងអភ័យឯកសិទ្ធិរបស់តំណាងអចិន្ត្រៃយ៍ និងមន្ត្រីដែលកំពុងបំពេញភារកិច្ចនៅអាស៊ាន

១. តំណាងអចិន្ត្រៃយ៍របស់រដ្ឋសមាជិក ប្រចាំនៅអាស៊ាន និងមន្ត្រីរបស់រដ្ឋសមាជិក ដែលចូលរួមក្នុងសកម្មភាពជាផ្លូវការរបស់អាស៊ាន ឬដែលជាតំណាងអាស៊ានប្រចាំរដ្ឋសមាជិក ចាំបាច់ត្រូវបានទទួលបុព្វសិទ្ធិ និងអភ័យឯកសិទ្ធិ ដើម្បីបំពេញការងាររបស់ខ្លួនដោយឯករាជ្យ ។

២. បុព្វសិទ្ធិ និងអភ័យឯកសិទ្ធិរបស់តំណាងអចិន្ត្រៃយ៍ និងមន្ត្រី ដែលកំពុងបំពេញភារកិច្ចនៅអាស៊ាន ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអនុសញ្ញាទីក្រុងវីយែន (Vienna) ឆ្នាំ១៩៦១ ស្តីពីទំនាក់ទំនងការទូត ឬអនុលោមទៅតាមច្បាប់ជាតិរបស់រដ្ឋសមាជិកអាស៊ាននីមួយៗ ។

ជំពូកទី ៧
ការធ្វើសេចក្តីសម្រេច

មាត្រា ២០
អំពីការប្រឹក្សាយោបល់ និងកុងសង់ស៊ីស

១. ជាគោលការណ៍គ្រឹះ រាល់សេចក្តីសម្រេចរបស់អាស៊ានត្រូវឈរលើមូលដ្ឋាននៃការប្រឹក្សាយោបល់ និងកុងសង់ស៊ីស ។

២. ក្នុងករណីដែលមិនមានកុងសង់ស៊ីស កិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ានអាចនឹងធ្វើការសម្រេចអំពីរបៀបនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេចជាក់លាក់មួយ ។

៣. សេចក្តីដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ១ និង ២ នៃមាត្រានេះ មិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់វិធីសាស្ត្រធ្វើសេចក្តីសម្រេចនានារបស់អាស៊ាន ដូចដែលមានកំណត់ក្នុងលិខិតូបករណ៍គតិយុត្តពាក់ព័ន្ធរបស់អាស៊ានដទៃទៀត ។

៤. ក្នុងករណីមានការរំលោភធ្ងន់ធ្ងរ ឬការប្រព្រឹត្តិផ្ទុយទៅនឹងធម្មនុញ្ញនេះ សេចក្តីសម្រេចនេះត្រូវដាក់ជូនកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន ។

មាត្រា ២១
អំពីការអនុវត្តន៍ និងនីតិវិធី

១. ក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ានទីមួយៗ ត្រូវបញ្ញត្តិនូវវិធាននៃនីតិវិធីរបស់ខ្លួន ។

២. នៅក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច រូបមន្តសម្រាប់ការចូលរួម ដែលមានភាពទន់ភ្លន់ ដូចជា ការប្រើរូបមន្តអាស៊ានដកអ៊ិច [ASEAN Minus X formula] អាចអនុវត្តបានប្រសិនបើមានកុងសង់ស៊ីសក្នុងការអនុវត្តន៍ ។

ជំពូកទី ៨
ការដោះស្រាយជម្លោះ

មាត្រា ២២
អំពីគោលការណ៍ទូទៅ

១. រដ្ឋសមាជិកអាស៊ានត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែងដោះស្រាយជម្លោះទាំងឡាយ ដោយសន្តិវិធីឱ្យទាន់ពេលវេលា តាមរយៈកិច្ចសន្ទនា ការប្រឹក្សាយោបល់ និងការចរចា ។

២. អាស៊ានត្រូវរក្សា និងបង្កើតយន្តការដោះស្រាយជម្លោះលើគ្រប់វិស័យនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២៣
អំពីអន្តរការី ការផ្សះផ្សា និងការនាំសម្រុះសម្រួល

១ រដ្ឋសមាជិកដែលជាភាគីនៃជម្លោះ អាចព្រមព្រៀងគ្នានៅពេលណាមួយក្នុងការស្វែងរកមធ្យោបាយដោះស្រាយវិវាទ តាមរយៈអន្តរការី ការផ្សះផ្សា ឬការសម្រុះសម្រួល ក្នុងពេលវេលាជាក់លាក់ដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា ។

២. ភាគីក្នុងជម្លោះអាចស្នើសុំប្រធានអាស៊ាន ឬអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន ក្នុងតួនាទីជាមន្ត្រីផ្លូវការ ដើម្បីផ្តល់នូវអន្តរការី ការផ្សះផ្សា ឬការនាំសម្រុះសម្រួល ។

មាត្រា ២៤
អំពីយន្តការដោះស្រាយជម្លោះក្នុងលិខិតូបករណ៍ពិសេស

១. រាល់ជម្លោះដែលទាក់ទងនឹងលិខិតូបករណ៍ពិសេសរបស់អាស៊ាន ត្រូវដោះស្រាយ តាមរយៈយន្តការ និងនីតិវិធីដែលមានចែងក្នុងលិខិតូបករណ៍ទាំងនោះ ។

២, ចំពោះជម្លោះ ដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងការបកស្រាយ ឬការអនុវត្តន៍តាមលិខិតតូបករណ៍អាស៊ានណាមួយ ត្រូវដោះស្រាយដោយសន្តិវិធី ដោយអនុលោមតាមសន្ធិសញ្ញាស្តីពីមិត្តភាព និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ នៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (TAC) និងវិធាននៃនីតិវិធីរបស់សន្ធិសញ្ញានេះ ។

៣. ប្រសិនបើមិនមានបញ្ញត្តិផ្សេងពីនេះទេ ជម្លោះដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបកស្រាយ ឬការអនុវត្តន៍កិច្ចព្រមព្រៀងសេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន ត្រូវដោះស្រាយទៅតាមពិធីសារអាស៊ានស្តីពីយន្តការពង្រឹងការដោះស្រាយជម្លោះ ។

មាត្រា ២៥
អំពីការបង្កើតយន្តការដោះស្រាយជម្លោះ

ប្រសិនបើពុំមានការបញ្ញត្តិផ្ទុយពីនេះ យន្តការដោះស្រាយជម្លោះសមស្រប ដែលរួមទាំងមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យនឹងត្រូវបង្កើតឡើង សម្រាប់ជម្លោះដែលពាក់ព័ន្ធដល់ការបកស្រាយ ឬការអនុវត្តន៍ធម្មនុញ្ញនេះ និងលិខិតូបករណ៍អាស៊ានដទៃទៀត ។

មាត្រា ២៦
អំពីជម្លោះដែលមិនអាចដោះស្រាយបាន

ក្នុងករណីដែលជម្លោះនៅតែពុំអាចដោះស្រាយបាន បន្ទាប់ពីបានអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិ ដែលមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិខាងលើនៃជំពូកនេះ ជម្លោះនោះត្រូវដាក់ជូនកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន ដើម្បីធ្វើសេចក្តីសម្រេច ។

មាត្រា ២៧
អំពីការប្រតិបត្តិ

១. អគ្គលេខាធិការអាស៊ាន ដែលជួយជ្រោមជ្រែងពីលេខាធិការដ្ឋានអាស៊ាន ឬអង្គភាពអាស៊ាន ដែលមានការតែងតាំងណាមួយ ត្រូវត្រួតពិនិត្យការប្រតិបត្តិតាមភស្តុតាងជាក់ស្តែង អនុសាសន៍ ឬសេចក្តីសម្រេច ដែលចេញពីយន្តការដោះស្រាយជម្លោះអាស៊ាន ហើយត្រូវផ្តល់របាយការណ៍នេះ ជូនកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ានជ្រាប ។

២. រដ្ឋសមាជិកណាមួយ ដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយសារការមិនគោរពទៅតាមភស្តុតាងជាក់ស្តែង ឬអនុសាសន៍ ឬសេចក្តីសម្រេចចេញពីយន្តការដោះស្រាយជម្លោះអាស៊ាន អាចដាក់បញ្ហានេះ ជូនទៅកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន ដើម្បីធ្វើសេចក្តីសម្រេច ។

មាត្រា ២៨
អំពីបទប្បញ្ញត្តិធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ និងនីតិវិធីអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត

ប្រសិនបើពុំមានចែងក្នុងធម្មនុញ្ញនេះទេ រដ្ឋសមាជិកមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់វិធីដោះស្រាយជម្លោះដោយសន្តិវិធី ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៣ (១) នៃធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ ឬលិខិតូបករណ៍គតិយុត្តអន្តរជាតិដទៃទៀត ដែលរដ្ឋសមាជិកគឺជាភាគី ។

ជំពូកទី ៩
ថវិកា និងហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ២៩
អំពីគោលការណ៍ទូទៅ

១. អាស៊ានត្រូវបង្កើតវិធានហិរញ្ញវត្ថុ និងនីតិវិធីដោយអនុលោមទៅតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិ ។

២. អាស៊ានត្រូវពិនិត្យមើលគោលនយោបាយគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ ការអនុវត្តន៍ និងបទបញ្ជាថវិកា ។

៣. គណនីហិរញ្ញវត្ថុត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសវនកម្មផ្ទៃក្នុង និងមកពីខាងក្រៅ ។

មាត្រា ៣០
អំពីថវិកា និងហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ប្រតិបត្តិការលេខាធិការដ្ឋានអាស៊ាន

១. លេខាធិការដ្ឋានអាស៊ាននឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនូវធនធានហិរញ្ញវត្ថុចាំបាច់ ដើម្បីបំពេញការងាររបស់ខ្លួនឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ។

២. ថវិកាសម្រាប់ប្រតិបត្តិការរបស់លេខាធិការដ្ឋានអាស៊ាន ត្រូវផ្គត់ផ្គង់ដោយរដ្ឋសមាជិកអាស៊ាន តាមរយៈវិភាគទានប្រចាំឆ្នាំស្មើៗគ្នា និងត្រូវបង់ឱ្យទាន់ពេលវេលា ។

៣. អគ្គលេខាធិការត្រូវរៀបចំសំណើថវិកា សម្រាប់ប្រតិបត្តិការប្រចាំឆ្នាំរបស់លេខាធិការដ្ឋានអាស៊ាន ដើម្បីសុំការអនុម័តពីក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ាន ក្រោយពីទទួលបានអនុសាសន៍របស់គណៈកម្មាធិការតំណាងអចិន្ត្រៃយ៍ ។

៤. លេខាធិការដ្ឋានអាស៊ានត្រូវប្រតិបត្តិតាមវិធាន និងនីតិវិធីហិរញ្ញវត្ថុ ដែលកំណត់ដោយក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ាន តាមអនុសាសន៍របស់គណៈកម្មាធិការតំណាងអចិន្ត្រៃយ៍ ។

ជំពូកទី ១០
រដ្ឋបាល និងនីតិវិធី

មាត្រា ៣១
អំពីប្រធានរបស់អាស៊ាន

១. ប្រធានរបស់អាស៊ានត្រូវប្តូរវេនជារៀងរាល់ឆ្នាំ តាមលំដាប់អក្ខរក្រមនៃឈ្មោះជាភាសាអង់គ្លេសរបស់រដ្ឋសមាជិក ។

២. សម្រាប់រយៈពេលពេញមួយឆ្នាំ អាស៊ានត្រូវមានប្រធានតែមួយ ។ រដ្ឋសមាជិកដែលទទួលឋានៈជាប្រធានអាស៊ានក្នុងឆ្នាំនោះត្រូវធ្វើជាប្រធាននៃ :

ក. កិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន និងកិច្ចប្រជុំកំពូលពាក់ព័ន្ធ

ខ. ក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ាន

គ. ក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ានទាំងបី

ឃ. អង្គភាពថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីជំនាញតាមផ្នែកពាក់ព័ន្ធរបស់អាស៊ាន និងឧត្តមមន្ត្រីតាមកាលសមស្រប និង

ង. គណៈកម្មាធិការតំណាងអចិន្ត្រៃយ៍របស់អាស៊ាន ។

មាត្រា ៣២
អំពីតួនាទីរបស់ប្រធានអាស៊ាន

រដ្ឋសមាជិក ដែលទទួលធ្វើជាប្រធានរបស់អាស៊ានត្រូវ :

ក. លើកស្ទួយយ៉ាងសកម្ម និងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវផលប្រយោជន៍ និងសុខុមាលភាពរបស់អាស៊ាន រួមទាំងការខិតខំប្រឹងប្រែងកសាងសហគមន៍អាស៊ាន តាមរយៈការផ្តួចផ្តើមគោលនយោបាយ ការសម្របសម្រួល កុងសង់ស៊ីស និងសហប្រតិបត្តិការ

ខ. ធានាភាពជាស្នូល (Centrality) របស់អាស៊ាន

គ. ធានាការឆ្លើយតបប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងទាន់ពេល ចំពោះបញ្ហាបន្ទាន់ ឬសភាពការណ៍ដែលមានវិបត្តិប៉ះពាល់ដល់អាស៊ាន រួមទាំងការផ្តល់ការជួយសម្រុះសម្រួល និងការរៀបចំផ្សេងៗទៀត ដើម្បីដោះស្រាយជាបន្ទាន់នូវបញ្ហាទាំងនេះ

ឃ. តំណាងឱ្យអាស៊ានក្នុងការពង្រឹង និងជំរុញទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយដៃគូក្រៅតំបន់ និង

ង. អនុវត្តនូវកិច្ចការ និងភារកិច្ចដទៃទៀត តាមអាណត្តិដែលទទួលបាន ។

មាត្រា ៣៣
អំពីពិធីការការទូត និងការអនុវត្តន៍

អាស៊ាន និងរដ្ឋសមាជិកត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់នូវពិធីការការទូតដែលមានស្រាប់ និងការប្រតិបត្តិក្នុងការរៀបចំសកម្មភាពដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអាស៊ាន ។ រាល់ការផ្លាស់ប្តូរទាំងឡាយត្រូវមានការយល់ព្រមពីក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ាន តាមអនុសាសន៍របស់គណៈកម្មាធិការតំណាងអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា ៣៤
អំពីភាសាប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការក្នុងអាស៊ាន

ភាសាប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការក្នុងអាស៊ានគឺ : ភាសាអង់គ្លេស ។

ជំពូកទី ១១
អត្តសញ្ញាណ និងនិមិត្តសញ្ញា

មាត្រា ៣៥
អំពីអត្តសញ្ញាណអាស៊ាន

អាស៊ានត្រូវលើកកម្ពស់អត្តសញ្ញាណរួមរបស់ខ្លួន និងក្តីសង្ឃឹមប្រជាជន ដើម្បីធ្វើឱ្យសម្រេចនូវតម្លៃ គោលដៅ និងជោគវាសនារួមគ្នារបស់អាស៊ាន ។

មាត្រា ៣៦
អំពីបាវចនាអាស៊ាន

បាវចនាអាស៊ានគឺ : ចក្ខុវិស័យមួយ អត្តសញ្ញាណមួយ សហគមន៍មួយ ។

មាត្រា ៣៧
អំពីទង់អាស៊ាន

ទង់របស់អាស៊ានត្រូវមានទ្រង់ទ្រាយដូចបានបង្ហាញក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ៣ ។

មាត្រា ៣៨
អំពីនិមិត្តសញ្ញារបស់អាស៊ាន

និមិត្តសញ្ញាអាស៊ានត្រូវមានទ្រង់ទ្រាយដូចបានបង្ហាញក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ៤ ។

មាត្រា ៣៩
អំពីទិវាអាស៊ាន

ថ្ងៃទី ៨ ខែសីហា ត្រូវកំណត់ជាទិវាអាស៊ាន ។

មាត្រា ៤០
អំពីភ្លេងអាស៊ាន

អាស៊ានត្រូវមានភ្លេងរបស់ខ្លួន ។

ជំពូកទី ១២
ទំនាក់ទំនងក្រៅតំបន់

មាត្រា ៤១
អំពីការអនុវត្តន៍ទំនាក់ទំនងក្រៅតំបន់

១. អាស៊ានត្រូវអភិវឌ្ឍទំនាក់ទំនងជាមិត្តភាព និងកិច្ចសន្ទនាដែលផ្តល់ផលប្រយោជន៍ទៅវិញទៅមក ក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងភាពជាដៃគូជាមួយបណ្តាប្រទេស និងអនុតំបន់ តំបន់ និងអង្គការអន្តរជាតិ និងស្ថាប័នដទៃទៀត ។

២. ទំនាក់ទំនងក្រៅតំបន់របស់អាស៊ានត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលបំណង និងគោលការណ៍ទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងធម្មនុញ្ញនេះ ។

៣. អាស៊ានត្រូវតែជាកម្លាំងនាំមុខជាចម្បងមួយ នៅក្នុងការរៀបចំតំបន់ ដែលខ្លួនផ្តួចផ្តើម និងរក្សាភាពជាស្នូលរបស់ខ្លួនក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការតំបន់ និងការកសាងសហគមន៍ ។

៤. ក្នុងការអនុវត្តនីទំនាក់ទំនងក្រៅតំបន់អាស៊ាន រដ្ឋសមាជិកត្រូវសម្របសម្រួល និងខិតខំប្រឹងប្រែងអភិវឌ្ឍជំហររួម និងធ្វើសកម្មភាពរួមគ្នាលើមូលដ្ឋាននៃភាពឯកភាព និងសាមគ្គីភាព ។

៥. ទិសដៅគោលនយោបាយជាយុទ្ធសាស្ត្រនៃទំនាក់ទំនងក្រៅតំបន់របស់អាស៊ាន ត្រូវដាក់ចេញដោយកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន តាមអនុសាសន៍របស់កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសអាស៊ាន ។

៦. កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសអាស៊ាន ត្រូវធានាឱ្យមានភាពស្របគ្នា និងភាពរលូនក្នុងការអនុវត្តនីទំនាក់ទំនងក្រៅតំបន់របស់អាស៊ាន ។

៧. អាស៊ានអាចសម្រេចកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយបណ្តាប្រទេស ឬអនុតំបន់ តំបន់ និងអង្គការអន្តរជាតិ និងស្ថាប័នទាំងឡាយបាន ។ នីតិវិធីនៃការសម្រេចកិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវបញ្ញត្តិដោយក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ាន ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ាន ។

មាត្រា ៤២
អំពីអ្នកសម្របសម្រួលប្រទេសដៃគូសន្ទនាអាស៊ាន

១. រដ្ឋសមាជិក ដែលដើរតួនាទីជាប្រទេសសម្របសម្រួល ត្រូវប្តូរវេនគ្នាទទួលខុសត្រូវទាំងស្រុងក្នុងការសម្របសម្រួល និងជំរុញផលប្រយោជន៍អាស៊ាន ក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់ខ្លួនជាមួយដៃគូសន្ទនាពាក់ព័ន្ធ និងជាមួយអង្គការតំបន់ និងអន្តរជាតិ និងស្ថាប័នដទៃទៀត ។

២. ក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយដៃគូក្រៅតំបន់ ប្រទេសសម្របសម្រួលត្រូវ :

   ក. តំណាងអាស៊ាន និងលើកកម្ពស់ទំនាក់ទំនង ដោយឈរលើមូលដ្ឋានគោរពគ្នាទៅវិញទៅមក និងសមភាព ស្របទៅតាមគោលការណ៍របស់អាស៊ាន

   ខ. ធ្វើជាសហប្រធានកិច្ចប្រជុំពាក់ព័ន្ធរវាងអាស៊ាន និងដៃគូក្រៅតំបន់ និង

   គ. គាំទ្រដោយគណៈកម្មាធិការអាស៊ានពាក់ពន្ធ័នានានៅក្នុងប្រទេសទីបី និងនៅអង្គការអន្តជាតិនានា ។

មាត្រា ៤៣
អំពីគណៈកម្មាធិការអាស៊ានក្នុងប្រទេសទីបី និងអង្គការអន្តរជាតិ

១. គណៈកម្មាធិការអាស៊ានក្នុងប្រទេសទីបី អាចត្រូវបង្កើតឡើងនៅក្នុងប្រទេសពុំមែនជាសមាជិកអាស៊ាន ដែលក្នុងនោះ មានប្រធានបេសកកម្មការទូតនៃរដ្ឋសមាជិកអាស៊ាន ។ គណៈកម្មាធិការស្រដៀងគ្នានេះក៏អាចនឹងត្រូវបង្កើតឡើងដោយទាក់ទងទៅនឹងអង្គការអន្តរជាតិ ។ គណៈ-

កម្មាធិការនេះត្រូវលើកស្ទួយផលប្រយោជន៍ និងអត្តសញ្ញាណអាស៊ាននៅក្នុងប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ និងអង្គការអន្តរជាតិ ។

២. កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសអាស៊ានត្រូវកំណត់អំពីវិធាននីតិវិធីរបស់គណៈកម្មាធិការនេះ ។

មាត្រា ៤៤
អំពីលក្ខន្តិកៈរបស់ភាគីក្រៅតំបន់

១. ក្នុងការអនុវត្តន៍ទំនាក់ទំនងក្រៅតំបន់ កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសអាស៊ានអាចផ្តល់ដល់ភាគីក្រៅតំបន់នូវឋានៈផ្លូវការជាដៃគូសន្ទនា ជាដៃគូសន្ទនាតាមផ្នែក ជាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ជាអ្នកសង្កេតការពិសេស ជាភ្ញៀវ ឬអាចផ្តល់នូវឋានៈផ្សេងទៀតដែលអាចបង្កើតឡើងពីនេះតទៅ ។

២. ដោយអនុលោមទៅតាមវិធាននៃនីតិវិធី ភាគីក្រៅតំបន់អាចនឹងត្រូវអញ្ជើញឱ្យចូលរួមកិច្ចប្រជុំអាស៊ាននានា ឬក្នុងសកម្មភាពសហប្រតិបត្តិការផ្សេងៗ ដោយពុំចាំបាច់ផ្តល់នូវឋានៈផ្លូវការណាមួយឡើយ ។

មាត្រា ៤៥
អំពីទំនាក់ទំនងជាមួយប្រព័ន្ធនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ និងអង្គការអន្តរជាតិ និងស្ថាប័នដទៃទៀត

១. អាស៊ានអាចស្វែងរកឋានៈសមស្របណាមួយជាមួយនឹងប្រព័ន្ធអង្គការសហប្រជាជាតិ ក៏ដូចជាមួយនឹងអង្គការអន្តរជាតិ អង្គការតំបន់ អនុតំបន់ និងស្ថាប័នដទៃទៀត ។

២. ក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ានត្រូវសម្រេចអំពីការចូលរួមរបស់អាស៊ានក្នុងអង្គការអន្តរជាតិ ក្នុងអង្គការតំបន់ ក្នុងអង្គការអនុតំបន់ និងស្ថាប័នដទៃទៀត ។

មាត្រា ៤៦
អំពីការទទួលស្គាល់រដ្ឋដែលពុំមែនជាសមាជិកអាស៊ានឱ្យប្រចាំនៅអាស៊ាន

រដ្ឋដែលពុំមែនជាសមាជិកអាស៊ាន និងអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ អាចតែងតាំងអគ្គរដ្ឋទូត/រាជទូតឱ្យប្រចាំនៅអាស៊ានបាន ។ ការទទួលស្គាល់នូវការតែងតាំងនេះ ត្រូវសម្រេចដោយកិច្ចប្រជុំនៃរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសអាស៊ាន ។

ជំពូកទី ១៣
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ និងអវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤៧
អំពីការចុះហត្ថលេខា ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការតម្កល់ឯកសារ និងការចូលជាធរមាន

១. ធម្មនុញ្ញអាស៊ាននេះត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយរដ្ឋសមាជិកអាស៊ានទាំងអស់ ។

២. ធម្មនុញ្ញនេះត្រូវផ្តល់សច្ចាប័នដោយរដ្ឋសមាជិកទាំងអស់ ដោយអនុលោមតាមនីតិវិធីផ្ទៃក្នុងរបស់រដ្ឋសមាជិកនីមួយៗ ។

៣. រាល់លិខិតូបករណ៍សច្ចាប័នត្រូវតម្កល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន ហើយត្រូវជូនដំណឹងនេះជាបន្ទាន់ទៅរដ្ឋជាសមាជិកទាំងអស់ស្តីពីការតម្កល់ទុកនេះ ។

៤. ធម្មនុញ្ញនេះត្រូវចូលជាធរមាននៅកំឡុងពេល ៣០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីថ្ងៃតម្កល់ទុកលិខិតូបករណ៍សច្ចាប័នទីដប់ ជាមួយអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន ។

មាត្រា ៤៨
អំពីការធ្វើវិសោធនកម្ម

១. រដ្ឋសមាជិកអាស៊ាននីមួយៗ មានសិទ្ធិស្នើសុំធ្វើវិសោធនកម្មធម្មនុញ្ញនេះបាន ។

២. ការស្នើសុំធ្វើវិសោធនកម្មធម្មនុញ្ញនេះ ត្រូវដាក់ជូនក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ានសម្រេចដោយកុងសង់ស៊ីស ដើម្បីដាក់ជូនកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ានធ្វើសេចក្តីសម្រេច ។

៣. ការធ្វើវិសោធនកម្មធម្មនុញ្ញ ដែលបានឯកភាពដោយកង់សង់ស៊ីសដោយកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ានចាំបាច់ត្រូវផ្តល់សច្ចាប័នពីរដ្ឋសមាជិកទាំងអស់ ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៤៧ ។

៤. វិសោធនកម្មត្រូវចូលជាធរមានរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីថ្ងៃតម្កល់ទុកលិខិតូបករណ៍សច្ចាប័នចុងក្រោយជាមួយអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន ។

មាត្រា ៤៩
អំពីឯកសារគោល និងវិធាននៃនីតិវិធី

ប្រសិនបើពុំមានចែងច្បាស់លាស់នៅក្នុងធម្មនុញ្ញនេះទេ ក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ានត្រូវកំណត់ និងធានាឱ្យឯកសារគោល និងវិធាននៃនីតិវិធីមានភាពស្របគ្នា ។

មាត្រា ៥០
ការពិនិត្យឡើងវិញ

ធម្មនុញ្ញនេះអាចនឹងត្រូវពិនិត្យឡើងវិញក្នុងរយៈពេល ៥ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការចូលជាធរមាន ឬក៏អាចពិនិត្យឡើងវិញ ក្នុងរយៈពេលណាមួយទៀត តាមការកំណត់របស់កិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន ។

មាត្រា ៥១
ការបកស្រាយធម្មនុញ្ញអាស៊ាន

១. បន្ទាប់ពីទទួលបានសំណើរបស់រដ្ឋសមាជិកណាមួយ ការបកស្រាយធម្មនុញ្ញត្រូវធ្វើឡើង ដោយលេខាធិការដ្ឋានអាស៊ាន ដោយអនុលោមតាមវិធាននៃនីតិវិធីដែលកំណត់ដោយក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាស៊ាន ។

២. រាល់ទំនាស់ ដែលកើតឡើងពីការបកស្រាយធម្មនុញ្ញនេះត្រូវដោះស្រាយ តាមរយៈបទប្បញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងជំពូកទី ៨ នៃធម្មនុញ្ញនេះ ។

៣. ចំណងជើង ដែលប្រើប្រាស់ក្នុងធម្មនុញ្ញនេះមានគោលបំណងតែមួយគត់ គឺសម្រាប់ជាឯកសារយោង ។

មាត្រា ៥២
អំពីភាពបន្តនៃច្បាប់

១. រាល់សន្ធិសញ្ញា អនុសញ្ញា កិច្ចព្រមព្រៀង កិច្ចស្រុះស្រួលគ្នា (Concord) សេចក្តីថ្លែងការណ៍ ពិធីសារ និងលិខិតូបករណ៍ផ្សេងៗរបស់អាស៊ាន ដែលមានតាំងពីមុនការចូលជាធរមាននៃធម្មនុញ្ញនេះនៅតែបន្តមានសុពលភាព ។

២. ត្រូវយកធម្មនុញ្ញអាស៊ានជាគោល ក្នុងករណីមានភាពមិនស្របគ្នារវាងសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចនៃរដ្ឋសមាជិកអាស៊ាន ដែលមានចែងក្នុងលិខិតូបករណ៍ខាងលើជាមួយនឹងធម្មនុញ្ញនេះ ។

មាត្រា ៥៣
អត្ថបទដើម

អត្ថបទដើមជាភាសាអង់គ្លេសនៃធម្មនុញ្ញនេះដែលត្រូវបានចុះហត្ថលេខារួចហើយ ត្រូវតម្កល់ទុកដោយអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន ហើយអគ្គលេខាធិការអាស៊ានត្រូវផ្តល់អត្ថបទថតចម្លងមួយច្បាប់ ដែលមានការបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវទៅរដ្ឋនីមួយៗ ដែលជាសមាជិកអាស៊ាន ។

មាត្រា ៥៤
អំពីការចុះបញ្ជីនៃធម្មនុញ្ញអាស៊ាន

ធម្មនុញ្ញអាស៊ានត្រូវចុះបញ្ជី ដោយអគ្គលេខាធិការអាស៊ានជាមួយលេខាធិការដ្ឋានអង្គការសហប្រជាជាតិ ដោយអនុវត្តតាមមាត្រា ១០២ កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

មាត្រា ៥៥
អំពីទ្រព្យរបស់អាស៊ាន

ទ្រព្យសម្បត្តិ និងមូលនិធិរបស់អង្គការនេះត្រូវតម្កល់ទុកក្នុងនាមអាស៊ាន ។

ធ្វើនៅប្រទេសសឹង្ហបូរី ថ្ងៃទីម្ភៃ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំពីរពាន់ប្រាំពីរ ធ្វើឡើងជាភាសាអង់គ្លេសតែមួយគត់ ។

តំណាងប្រ៊ុយណេដារូស្សាឡាម

ហាយី ហាសសាណាល់ ប៊ុលក្យាស់
ស៊ុលតង់ នៃប្រ៊ុយណេដារូស្សាឡាម

តំណាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

សម្តេច ហ៊ុន សែន
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

តំណាងសាធារណរដ្ឋឥណ្ឌូនេស៊ី

បណ្ឌិត ស៊ូស៊ីឡូបាំបាំង យ៉ូដូយ៉ូណូ
ប្រធានាធិបតី

តំណាងសាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ

ប៊ូសន បុប្ផាវ៉ាន់
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

តំណាងសហព័ន្ធម៉ាឡេស៊ី

ដាតុ សេរី អាប់ដុលឡាអាម៉ាដ បាដាវី
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

តំណាងសហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា

ឧត្តមសេនីយ៍ ថេន សេន
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

តំណាងសាធារណរដ្ឋហ្វីលីពីន

ក្លូរីយ៉ា ម៉ាកាប់ផាកាល់-អារ៉ូយ៉ូ
ប្រធានាធិបតី

តំណាងសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី

លី សៀនលុង
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

តំណាងព្រះរាជាណាចក្រថៃឡង់ដ៍

ឧត្តមសេនីយ៍ (ចូលនិវត្តន៍) សុរ៉ាយុទ្ធ ជុឡានុន
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

តំណាងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម

ង្វៀង តាន់យុង
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

អង្គភាពថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីជំនាញរបស់អាស៊ាន

១. សហគមន៍សន្តិសុខ-នយោបាយអាស៊ាន

១. កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសអាស៊ាន (AMM)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីអាស៊ាន (ASEAN SOM)
- គណៈកម្មការអចិន្ត្រៃយ៍អាស៊ាន (ASC)
- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីអាស៊ានស្តីពីការធ្វើផែនការអភិវឌ្ឍន៍ (SOMDP)

២. គណៈកម្មការស្តីពីតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍គ្មានអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ (SEANWFZ Commission)

- គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិនៃគណៈកម្មការស្តីពីតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍គ្មានអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ

៣. កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីការពារប្រទេសអាស៊ាន (ADMM)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីការពារប្រទេសអាស៊ាន (ADSOM)

៤. កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីច្បាប់អាស៊ាន (ALAWMM)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីច្បាប់អាស៊ាន (ASLOM)

៥. កិច្ចប្រជុំថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីអាស៊ានស្តីពីឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន (AMMTC)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីស្តីពីឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន (SOMTC)
- ឧត្តមមន្ត្រីអាស៊ានស្តីពីបញ្ហាគ្រឿងញៀន (ASOD)
- កិច្ចប្រជុំអគ្គនាយកនៃនាយកដ្ឋានអន្តោប្រវេសន៍ និងប្រធានផ្នែកកិច្ចការកុងស៊ុលនៃក្រសួងការបរទេស (DGICM)

៦. វេទិកាតំបន់អាស៊ាន (ARF)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីវេទិកាតំបន់អាស៊ាន (ARF SOM)

២. សហគមន៍សេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន

១. កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីសេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន (AEM)

- ក្រុមការងារជាន់ខ្ពស់ស្តីពីសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន (HLTF-EI)
- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីសេដ្ឋកិច្ច (SEOM)

២. ក្រុមប្រឹក្សាតំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីអាស៊ាន (AFTA Council)

៣. ក្រុមប្រឹក្សាតំបន់វិនិយោគអាស៊ាន (AIA Council)

៤. កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុអាស៊ាន (AFMM)

- កិច្ចប្រជុំទេសាភិបាលរងធនាគារកណ្តាល និងហិរញ្ញវត្ថុអាស៊ាន (AFDM)
- កិច្ចប្រជុំអគ្គនាយកគយអាស៊ាន (Customs DG)

៥. កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីអាស៊ានស្តីពីកសិកម្ម និងរុក្ខាប្រមាញ់ (AMAF)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីនៃរដ្ឋមន្ត្រីអាស៊ានស្តីពីកសិកម្ម និងរុក្ខាប្រមាញ់ (SOM-AMAF)
- ឧត្តមមន្ត្រីអាស៊ានស្តីពីរុក្ខាប្រមាញ់ (ASOF)

៦. កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីអាស៊ានស្តីពីថាមពល (AMEM)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីស្តីពីថាមពល (SOME)

៧. កិច្ចប្រជុំថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីអាស៊ានស្តីពីធនធានរ៉ែ (AMMin)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីអាស៊ានស្តីពីធនធានរ៉ែ (ASOMM)

៨. កិច្ចប្រជុំថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីអាស៊ានស្តីពីវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា (AMMST)

- គណៈកម្មាធិការវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា (COST)

៩. កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីអាស៊ានស្តីពីបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងទូរគមនាគមន៍ (TELMIN)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងទូរគមនាគមន៍ (TELSOM)
- ក្រុមប្រឹក្សានិយ័តកម្មទូរគមនាគមន៍អាស៊ាន (ATRC)

១០. កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីដឹកជញ្ជូនអាស៊ាន (ATM)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីដឹកជញ្ជូន (STOM)

១១. កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីទេសចរណ៍អាស៊ាន (M-ATM)

- កិច្ចប្រជុំអង្គការទេសចរណ៍ជាតិអាស៊ាន (ASEAN NTOs)

១២. កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអាស៊ាន ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍អាងទន្លេមេគង្គ (AMBDC)

- គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអាស៊ាន ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍អាងទន្លេមេគង្គ (AMBDC SC)
- គណៈកម្មាធិការហិរញ្ញវត្ថុជាន់ខ្ពស់ (HLFC)

១៣. មជ្ឈមណ្ឌលថាមពលអាស៊ាន

១៤. មជ្ឈមណ្ឌលអាស៊ាន-ជប៉ុន នៅទីក្រុងតូក្យូ

៣. សហគមន៍សង្គម-វប្បធម៌អាស៊ាន

១. រដ្ឋមន្ត្រីអាស៊ានទទួលបន្ទុកព័ត៌មាន (AMRI)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីទទួលបន្ទុកព័ត៌មាន (SOMRI)

២. រដ្ឋមន្ត្រីអាស៊ានទទួលបន្ទុកវប្បធម៌ និងសិល្បៈ (AMCA)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីវប្បធម៌ និងសិល្បៈ (SOMCA)

៣. កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីអប់រំអាស៊ាន (ASED)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីអប់រំ (SOM-ED)

៤. កិច្ចប្រជុំថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីស្តីពីការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ (AMMDM)

- គណៈកម្មាធិការអាស៊ានគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ (ACDM)

៥. កិច្ចប្រជុំថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីបរិស្ថានអាស៊ាន (AMME)

- ឧត្តមមន្ត្រីបរិស្ថានអាស៊ាន (ASOEN)

៦. សន្និសីទនៃភាគីកិច្ចព្រមព្រៀងអាស៊ានស្តីពីការបំពុលដោយផ្សែងអ័ព្ទឆ្លងដែន (COP)

- គណៈកម្មាធិការក្រោមសន្និសីទនៃភាគីកិច្ចព្រមព្រៀងអាស៊ានស្តីពីការបំពុលដោយផ្សែងអ័ព្ទឆ្លងដែន

៧. កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីសុខាភិបាលអាស៊ាន (AHMM)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីស្តីពីការអភិវឌ្ឍន៍សុខភាព (SOMHD)

៨. កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីការងារអាស៊ាន (ALMM)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីការងារ (SLOM)
- គណៈកម្មាធិការអាស៊ានសម្រាប់ការអនុវត្តន៍សេចក្តីថ្លែងការណ៍អាស៊ានស្តីពីកិច្ចការពារ និងលើកកម្ពស់សិទ្ធិកម្មករទេសន្តប្រវេសន៍

៩. រដ្ឋមន្ត្រីអាស៊ានស្តីពីការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ (AMRDPE)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីស្តីពីការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ (SOMRDPE)

១០. កិច្ចប្រជុំថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីអាស៊ានស្តីពីសុខុមាលភាពសង្គម និងអភិវឌ្ឍន៍ (AMMSWD)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីស្តីពីសុខុមាលភាពសង្គម និងការអភិវឌ្ឍន៍ (SOMSWD)

១១. កិច្ចប្រជុំថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីយុវជនអាស៊ាន (AMMY)

- កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីស្តីពីយុវជន (SOMY)

១២. សន្និសីទអាស៊ានស្តីពីបញ្ហាសេវាកម្មស៊ីវិល (ACCSM)

១៣. មជ្ឈមណ្ឌលអាស៊ានសម្រាប់ជីវចម្រុះ (ACB)

១៤. មជ្ឈមណ្ឌលសម្របសម្រួលអាស៊ានសម្រាប់ជំនួយមនុស្សធម៌ស្តីពីការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ (AHA Center)

១៥. មជ្ឈមណ្ឌលព័ត៌មានអាស៊ានស្តីពីការរញ្ជួយដី

១៦. មជ្ឈមណ្ឌលឧតុនិយមឯកទេសអាស៊ាន (ASMC)

១៧. បណ្តាញសាកលវិទ្យាល័យអាស៊ាន (AUN)

ឧបសម្ព័ន្ធទី ២

អង្គភាពពាក់ព័ន្ធអាស៊ាន

១. សភា

- អង្គការអន្តរសភាអាស៊ាន (AIPA)

២. អង្គការធុរកិច្ច

- កិច្ចប្រជុំក្រុមហ៊ុនអាកាសចរណ៍អាស៊ាន
- សម្ព័ន្ធអង្គការអាស៊ាននៃសមាគមឧបត្ថម្ភសុខភាព (AAHSA)
- សហព័ន្ធយានយន្តអាស៊ាន (AAF)
- សមាគមធនាគារិកអាស៊ាន (ABA)
- ក្រុមប្រឹក្សាពិគ្រោះយោបល់ផ្នែកធុរកិច្ចអាស៊ាន (ASEAN-BAC)
- វេទិកាធុរកិច្ចអាស៊ាន (ABF)
- សភាពាណិជ្ជកម្ម និងឧស្សាហកម្មអាស៊ាន (ASEAN-CCI)
- ក្រុមប្រឹក្សាឧស្សាហកម្មគីមីអាស៊ាន
- សហព័ន្ធឧស្សាហកម្មវាយនភណ្ឌអាស៊ាន (AFTEX)
- ក្រុមប្រឹក្សាឧស្សាហកម្មគ្រឿងសង្ហារឹមអាស៊ាន (AFIC)
- ក្រុមប្រឹក្សាធានារ៉ាប់រងអាស៊ាន (AIC)
- សមាគមកម្មសិទ្ធិបញ្ញាអាស៊ាន (ASEAN IPA)
- សមាគមអាកាសយានដ្ឋានអន្តរជាតិអាស៊ាន (AAA)
- សហព័ន្ធឧស្សាហកម្មដែកថែប និងដែកអាស៊ាន
- ក្រុមឧសថការីអាស៊ាន
- សមាគមទេសចរណ៍អាស៊ាន (ASEANTA)
- សហព័ន្ធសមាគមសេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន (FAEA)
- សហព័ន្ធក្រុមប្រឹក្សាអ្នកបញ្ជូនទំនិញអាស៊ាន
- ក្រុមប្រឹក្សាធុរកិច្ចអាស៊ាន-អាមេរិក

៣. ក្រុមជំនាញទីប្រឹក្សា និងស្ថាប័នបណ្ឌិតសភា

- បណ្តាញវិទ្យាស្ថានសិក្សាយុទ្ធសាស្ត្រអន្តរជាតិអាស៊ាន (ASEAN-ISIS Network)

៤. អង្គការសង្គមស៊ីវិល

- អង្គការបណ្ឌិតសភាវិទ្យាសាស្ត្រ វិស្វកម្ម និងបច្ចេកវិទ្យាអាស៊ាន (ASEAN CASE)
- បណ្ឌិតសភាវិស្វកម្ម និងបច្ចេកវិទ្យាអាស៊ាន (AAET)
- សមាគមអាស៊ានសម្រាប់វិទ្យាសាស្ត្រមន្ទីរពិសោធន៍ (AACLS)
- សមាគមអាស៊ានសម្រាប់ផែនការ និងលំនៅដ្ឋាន (AAPH)
- សមាគមអាស៊ានសម្រាប់វិទ្យុសាស្ត្រ (AAR)
- សហព័ន្ធល្បែងអុកអាស៊ាន (ACC)
- សហព័ន្ធនិយោជិកអាស៊ាន (ACE)
- សហព័ន្ធអង្គការស្ត្រីអាស៊ាន (ACWO)
- សហព័ន្ធអ្នកសាងសង់អាស៊ាន (ACF)
- សមាគមគ្រឿងសំអាងកាយអាស៊ាន (ACA)
- ក្រុមប្រឹក្សាអាស៊ានសម្រាប់អតីតនិស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សាពីជប៉ុន (ASCOJA)
- ក្រុមប្រឹក្សាគ្រូបង្រៀនអាស៊ាន (ACT)
- សហព័ន្ធអាស៊ានផ្នែកសុខភាពផ្លូវចិត្ត និងចិត្តសាស្ត្រ (AFPMH)
- សហព័ន្ធគណនេយ្យករអាស៊ាន (AFA)
- សហព័ន្ធអាស៊ានសម្រាប់អ្នកម៉ៅការវិស្វកម្មអគ្គិសនី (AFEEC)
- សហព័ន្ធអង្គការវិស្វកម្មអាស៊ាន (AFEO)
- សហព័ន្ធអាស៊ាននៃក្រុមអ្នកហោះហើរ (AFFC)
- សហព័ន្ធអាស៊ាននៃសមាគមអ្នកបញ្ជូនទំនិញ (AFFA)
- សហព័ន្ធអាស៊ានសម្រាប់មូលនិធិបេះដូង (AFHF)
- សហព័ន្ធអាស៊ានផ្នែកស្ទង់ដី និងភូមិសាស្ត្រ (ASEAN FLAG)
- សហព័ន្ធអាស៊ានផ្នែកសមាគមរ៉ែ (AFMA)
- សហព័ន្ធនេសាទអាស៊ាន (AFF)
- សហព័ន្ធកីឡាបាល់ទាត់អាស៊ាន (AFF)
- ក្រុមឧស្សាហកម្មផលិតផលព្រៃឈើអាស៊ាន (AFPIC)
- សមាគមនិស្សិតរុក្ខាអាស៊ាន (AFSA)
- សមាគមអភិវឌ្ឍ និងផ្សព្វផ្សាយសិប្បកម្មអាស៊ាន (AHPADA)
- ក្រុមប្រឹក្សាខ្លែងអាស៊ាន (AKC)
- សមាគមច្បាប់អាស៊ាន (ALA)
- សមាគមនិស្សិតច្បាប់អាស៊ាន (ALSA)

- សមាគមឧស្សាហកម្មតន្ត្រីអាស៊ាន (AMIA)
- សង្គមប្រសាទសាស្ត្រអាស៊ាន (ANS)
- អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលចំរុះសម្រាប់មនុស្សចាស់អាស៊ាន
- អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលអាស៊ានដើម្បីទប់ស្កាត់ថ្នាំញៀន និងសារធាតុបំពាន
- ក្រុមអ្នកផលិតប្រេងគីមីអាស៊ាន (AOMG)
- សមាគមអាស៊ានកែប្រែសារពាង្គកាយមនុស្ស (AOA)
- សហព័ន្ធអាស៊ានសម្រាប់ជំងឺកុមារ (APF)
- សហព័ន្ធកីឡាជនពិការអាស៊ាន (APSF)
- សមាគមកំពង់ផែអាស៊ាន (APA)
- សមាគមជំងឺមហារីកឈាមអាស៊ាន (ATS)
- សមាគមអ្នកវាយតម្លៃអាស៊ាន (AVA)
- ក្រុមប្រេងបន្លែអាស៊ាន (AVOC)
- ដៃគូអាស៊ីសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្សនៅជនបទអាស៊ី (AsiaDHRRA)
- គណៈកម្មាធិការសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការយុវជនអាស៊ាន (CAYC)
- សហព័ន្ធវិស្វករពិគ្រោះយោបល់អាស៊ាន (FACE)
- សហព័ន្ធនៃអង្គភាពទំនាក់ទំនងសាធារណៈអាស៊ាន (FAPRO)
- សហព័ន្ធសមាគមម្ចាស់នាវាអាស៊ាន (FASA)
- សមាគមថ្នាំពេទ្យនៃគណៈកម្មាធិការប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (MASEAN)
- សមាគមអាស៊ានសម្រាប់រោគសន្លាក់ឆ្អឹង (RAA)
- វិទ្យាស្ថានតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍សម្រាប់សហគមន៍ និងអប់រំ (SEARICE)
- គ្រឹះស្ថានកម្មវិធីផ្លាស់ប្តូរការសិក្សាតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ (SEASREP)
- សម្ព័ន្ធអតីតយុទ្ធជននៃប្រទេសអាស៊ាន (VECONAC)

៥. ផ្នែកពាក់ព័ន្ធក្នុងអាស៊ាន

- ប៉ូលីសជាតិអាស៊ាន (ASEANPOL)
- សហព័ន្ធវិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យា និងវិទ្យាសាស្ត្រអាហារអាស៊ាន (FIFSTA)
- មជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍នេសាទអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (SEAFDEC)
- ក្រុមការងារសម្រាប់យន្តការសិទ្ធិមនុស្សអាស៊ាន

ឧបសម្ព័ន្ធទី ៣

អំពីទង់អាស៊ាន

ទង់អាស៊ានតំណាងឱ្យអាស៊ានមួយមានស្ថិរភាព សន្តិភាព ការរួបរួម និងថាមពល ។ ពណ៌របស់ទង់អាស៊ានមាន : ពណ៌ខៀវ ក្រហម ស និងពណ៌លឿង ដែលតំណាងឱ្យពណ៌សំខាន់ៗ នៃគ្រប់ទង់ជាតិរបស់ប្រទេសសមាជិកអាស៊ានទាំងអស់ ។

ពណ៌ខៀវតំណាងឱ្យសន្តិភាព និងស្ថិរភាព ។ ពណ៌ក្រហមបង្កប់អត្ថន័យនៃភាពក្លាហាន និងថាមពល ។ ពណ៌សបង្ហាញនូវភាពបរិសុទ្ធស្អាតស្អំ និងពណ៌លឿងជានិមិត្តរូបនៃវិបុលភាព ។

រូបកួរស្រូវតំណាងឱ្យសុបិន្តរបស់បិតាស្ថាបនិកអាស៊ាន ដែលចង់បានអាស៊ានមួយមានគ្រប់ប្រទេសទាំងអស់ នៅក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍រួបរួមគ្នា ក្នុងមិត្តភាព និងសាមគ្គីភាព ។

ភាពជាក់លាក់នៃគំនូសពណ៌ (Pantone Color) ដែលបានអនុម័តសម្រាប់ពណ៌ទង់អាស៊ានមាន :

- ខៀវ (Blue): Pantone 19-4053 TC

- ក្រហម (Red): Pantone 18-1655 TC

- ស (White): Pantone 11-4202 TC

- លឿង (Yellow): Pantone 13-0758 TC

សម្រាប់ការបោះពុម្ព ភាពជាក់លាក់នៃពណ៌ (លើកលែងពណ៌ស) នឹងត្រូវគោរពតាមគោលពណ៌របស់និមិត្តសញ្ញាអាស៊ាន ឧទាហរណ៍ :

- ខៀវ (Blue): Pantone 286 ឬ Process Color 100C 60M 0Y 6K

- ក្រហម (Red): Pantone 032 ឬ Process Color 0C 91M 87Y 0K

- លឿង (Yellow): Pantone Process Yellow ឬ Process Color 0C 0M 100Y 0K

អនុបាតពីទទឹងទៅបណ្តោយនៃទង់អាស៊ាន គឺពី ២-៣ ហើយទំហំជាក់លាក់នៃទង់នេះមានដូចខាងក្រោម :

- ទង់អាស៊ានសម្រាប់ដាក់លើតុ: ១០ស.ម X ១៥ស.ម

- ទង់អាស៊ានសម្រាប់នៅក្នុងបន្ទប់: ១០០ស.ម X ១៥០ស.ម

- ទង់អាស៊ានសម្រាប់រថយន្ត: ១០ស.ម X ៣០ស.ម

- ទង់អាស៊ានប្រើប្រាស់នៅទីវាល: ២០០ស.ម X ៣០០ស.ម

ឧបសម្ព័ន្ធទី ៤

អំពីនិមិត្តសញ្ញាអាស៊ាន

និមិត្តសញ្ញាអាស៊ានតំណាងឱ្យអាស៊ានមួយមានស្ថិរភាព សន្តិភាព ការរួបរួម និងថាមពល ។ ពណ៌របស់និមិត្តសញ្ញាអាស៊ានមាន : ពណ៌ខៀវ ក្រហម ស និងពណ៌លឿង ដែលតំណាងឱ្យពណ៌សំខាន់ៗ នៃគ្រប់ទង់ជាតិរបស់ប្រទេសសមាជិកអាស៊ានទាំងអស់ ។

ពណ៌ខៀវតំណាងឱ្យសន្តិភាព និងស្ថិរភាព ។ ពណ៌ក្រហមបង្កប់អត្ថន័យនៃភាពក្លាហាន និងថាមពល ។ ពណ៌សបង្ហាញនូវភាពបរិសុទ្ធស្អាតស្អំ និងពណ៌លឿងជានិមិត្តរូបនៃវិបុលភាព ។

រូបកួរស្រូវតំណាងឱ្យសុបិន្តរបស់បិតាស្ថាបនិកអាស៊ាន ដែលចង់បានអាស៊ានមួយមានគ្រប់ប្រទេសទាំងអស់ នៅក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍រួបរួមគ្នា ក្នុងមិត្តភាព និងសាមគ្គីភាព ។ សញ្ញារង្វង់តំណាងឱ្យការឯកភាពរបស់អាស៊ាន ។

ភាពជាក់លាក់នៃគំនូសពណ៌ (Pantone Color) ដែលបានអនុម័ត សម្រាប់ប្រើជាពណ៌របស់និមិត្តសញ្ញាអាស៊ានមាន :

- *ខៀវ (Blue): Pantone 286*
- *ក្រហម (Red): Pantone Red 032*
- *លឿង (Yellow): Pantone Process Yellow*

សម្រាប់ការបោះពុម្ព ភាពជាក់លាក់នៃពណ៌ទាំងបួនគឺ :

- *ខៀវ (Blue): Pantone 100C 60M 0Y 6K (100C 60K 0Y 10K)*
- *ក្រហម (Red): Pantone 0C 91M 87Y 0K (0C 90M 90Y 0K)*
- *លឿង (Yellow): Pantone 0C 0M 100Y 0K*

ភាពជាក់លាក់ ដែលមាននៅក្នុងសញ្ញារង្វង់ក្រចកនឹងត្រូវយកមកប្រើ នៅពេលណាដែលរង្វាស់ពណ៌តាមគោលខាងលើមិនមាន ។

ភាពសន្មត់នៃគំនូសពណ៌ (Pantone Process Colour Simulator) ស្មើនឹង :

- *ខៀវ (Blue): Pantone 204-1*
- *ក្រហម (Red): Pantone 60-1*
- *លឿង (Yellow): Pantone 1-3*

ពុម្ពអក្សរប្រើសម្រាប់ពាក្យ “ASEAN” នៅក្នុងនិមិត្តសញ្ញា គឺ ប្រើពុម្ពតួអក្សរតូច និងដិត (lower-case Helvetica in bold) ។